

ဓမ္မခန္ဓာ (၂၀) တွာဟာ

ဉာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် ၄၅၊ သုတ်ဒေသနာ ၁၃၅ ပါး။

ဦးဋ္ဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-၁၁၀

၁။		طه ﴿١﴾ တွာ၊ ဟာ။ ၆၈၀
၂။		مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ ငါသည် သင့်အား ကုန်အာန်ကျမ်းကို ချမှတ်ပေးသည်မှာ ကံဆိုးရစေရန် မဟုတ်။ ၆၈၀
၃။		إِلَّا تَذَكَّرَ لِمَنْ يَخْشَى ﴿٣﴾ ကြောက်ရွံ့ရုံကျိုးတတ်သူတို့အား သတိဖော်ပေးရန်သာ ဖြစ်၏။
၄။ ကောင်း ကင်		تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾ အပေါ်လွှာ မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာအား ဖြစ်တည်စေသည့် အရှင်ထံမှ ချမှတ်ပေးခြင်း ဖြစ်၏။
၅။ ★၁၀၈၃		الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ ထပ်ဆင့်ကွပ်ကဲမှုကို ပုံစံချသော* ကရုဏာရှင်၊
၆။ ကောင်း ကင်		لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾ မိုးများအတွင်း၊ မြေအတွင်း၊ ထိုနှစ်ခု စပ်ကြားနှင့် မြေဆီလွှာအောက် ရှိသည်တို့သည် အရှင်၏ အချုပ်အခြာ၌ ရှိ၏။
၇။		وَإِنْ تَجَهَّزْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ သင် စကားကျယ်ကျယ် ပြောလျှင်လည်း ကြိတ်၍ မြိုသိပ်ထားရာကို အရှင်သည် သိနေတော်မူ၏။
၈။		اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴿٨﴾ ပရမတ်ဘုရားရှင်၊ အရှင်မှ အခြားဘုရားဟူ၍ မရှိ၊ အသပ္ပယ်ဆုံးသော ဂုဏ်တော်တို့သည် အရှင့်အဘို့ ဖြစ်၏။
၉။		وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ မူဆာအကြောင်း ဆင့်ပြန်ချက်သည် သင့်ထံသို့ ရောက်လာပြီလော။

(၆၈၀) စိတ်တည်ငြိမ်သူ- အတိုက်ကောက် စကားလုံး 4 ط တွာဟာ ဆိုသည်မှာ ကိုယ်တော် မုဟမ္မဒ်၏ ဘွဲ့တော်များအနက်မှ တစ်ခု ဖြစ်၍ အဓိပ္ပာယ်မှာ အပြစ်များကို လျှော်ပစ်လေ့ရှိသူ၊ သူတစ်ပါးအား ဗွေမယူတတ်သူ၊ စိတ်တည်ငြိမ်သူ (တွာဟေရ်) ဟု ဖြစ်ပေသည်။ (တရ်ဂျူအို အာရုစ် E.W. Lane အာရိဗီ အင်္ဂလိပ် ဝေါဟာရဗိဇ္ဇာပကာသနီ)။

(၆၈၁) မိရိုးဖလာ ဝါဒီများမှ မည်မျှပင် တိုက်ခိုက်စော်ကား စေကာမူ၊ ကိုယ်တော်မုဟမ္မဒ်ထံ၌ ကိန်းဝပ်ချမှတ်သော ဤကုန်အာန် ကျမ်းတော်၏ ဝါဒသည် မုချအောင်မြင်ရမည်ဟု အတိအကျ ဆိုထားပေသည်။ ကုန်အာန်သို့ လိုက်နာသောကြောင့် စိတ်ညစ်ရမည် မဟုတ်ပေ။

၁၀။ အလင်း	<p>إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَىٰ النَّارِ هُدًىٰ ﴿١٠﴾</p> <p>သူသည် မီးကို မြင်သောအခါ သူ၏ ဝိုင်းသားတို့အား “စောင့်နေကြလော့၊ ကျွန်ုပ်သည် မီးကို တွေ့ရ၏။ သင်တို့အတွက် ထိုမှ မီးတောက်ကို ယူပေးနိုင်ရ၏။ သို့မဟုတ် ထိုမီးပေါ်၌ လမ်းညွှန်တစ်ခုကို တွေ့ရှိနိုင်ရ၏။” ဟု ပြော၏။</p>
၁၁။	<p>فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَىٰ ﴿١١﴾</p> <p>သူသည် ထိုသို့ ရောက်လာ သောအခါ “အို မူဆာ” ဟု ဖိတ်ခေါ်ခံရ၏။^{၆၈၂}</p>
၁၂။	<p>إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًىٰ ﴿١٢﴾</p> <p>မှတ်သားလော့၊ ငါသည် သင့်ကံကြမ္မာရှင် ဖြစ်၏။ သင့်ခြေနင်းကို ချွတ်လော့၊ ဧကန်ပင် သင်သည် မြတ်သော တောင်ခြေ ချိုင့်ဝှမ်း၌ ရောက်နေ၏။^{၆၈၃}</p>
၁၃။	<p>وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾</p> <p>ငါသည် သင့်ကိုရွေးချယ်ပြီ၊ သို့ဖြစ်၍ ငါ- အာရုံစူးစိုက်ပေးရအား နာယူလော့။</p>
၁၄။ ☆ ၂:၃	<p>إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾</p> <p>မှတ်သားလော့၊ ငါသည် ပရမတ်ဘုရားရှင် ဖြစ်၏။ ငါမှ အပ အခြား ဘုရားဟူ၍ မရှိ၊ ငါ့ကိုသာ ကိုးကွယ်ကြလော့၊ ငါအား သတိယူလျက် မေတ္တာဓိဋ္ဌာန်* မြဲကြလော့။</p>
၁၅။ အချိန်	<p>إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾</p> <p>အချိန်နာရီသည် ဧကန် လာနေ၏။ ဉာဉ်စရိုက်ကိုယ်စီ လုံးပန်းမှုများအတွက် အစားရအံ့ငှာ ၎င်းကို မြင်ရလုမတတ် ဖြစ်စေလတ္တံ့။^{၆၈၄}</p>
၁၆။ အချိန်	<p>فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾</p> <p>ကျွန်းခြင်း မရှိစေရန် ၎င်းကို မယုံကြည်ဘဲ လိုဘနောက်သို့ လိုက်နေသူက- သင့်အား ၎င်းမှ မဖယ်ရှားစေလင့်။</p>
၁၇။	<p>وَمَا تَلُكُ بِبَيْمِينِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿١٧﴾</p> <p>သင်၏ ညာလက်တွင် မည်သည့် အရာနည်း၊ အို မူဆာ-</p>
၁၈။	<p>قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾</p>

(၆၈၂) ဤသုတ်တော်နှင့် အပေါ်သုတ်တော်ကို မစီမစစ် အလွယ်ဖတ်ထားသော ဆရာတော်ကြီးများက “ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မီးကဲ့သို့ ဖန်ဆင်းကာ ကိုယ်တော်မူဆာအား ကိုယ်ထင်ပြသယောင်၊ ထိုမီးမှ ကိုယ်တော်မူဆာအား အသံပြုခေါ်လေသယောင် ဟောပြောနေသည်များမှာ အစွလာမ်တရားတော်နှင့် လွန်စွာ ခြားနားပေသည်။ အထက်ပါ သုတ်တော်တွင် ကိုယ်တော် မူဆာ၏ အာရုံတွင် မြင်ရသော “မီး” ဆိုသည်မှာ သူသည် မကြာမှီတွင် စစ်ပွဲများကို ရင်ဆိုင်ရမည့် နိမိတ် ဖြစ်ပေသည်။ ကျမ်းတော်တွင် မီး ဆိုသည်မှာ စစ်ပွဲများကို ရည်ညွှန်းကြောင်း မကြာခဏ တွေ့ရပေသည်။ (၂:၂၄ အောက်ခြေတွင် ကြည့်ပါ။) သို့အတွက် သူသည် သူ တရားထိုင်လေ့ရှိသော သူတို့အယူဖြင့် မြင့်မြတ်သော တောင်တော်သို့ တရားဘာဝနာ ပွားရန် သွားရောက်ခြင်း ဖြစ်၍၊ ထိုနေရာတွင် သူသည် ဗျာဒိတ်ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သူရသော ဗျာဒိတ်သံသည် မီးထဲမှာ ထွက်လာသည်ဟု လည်းကောင်း၊ သူ့အား မီးမှ စကားပြောသည်ဟု လည်းကောင်း ကျမ်းတော်တွင် ဖော်ပြထားခြင်း လုံးဝ မရှိချေ။

(၆၈၃) “သင့်အစီးအနင်းကို ချွတ်လော့” ဆိုသည်မှာ “မိသားစု သားမယား အရေး၊ လောကီ အရေးများကို သင့်နလုံးသားမှ စွန့်လော့” ဟု တင်စား ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ (ဘိုင်သွာဝီ)။ ထိုစကား၏ ဆိုလိုချက်မှာ “ဝတ်ကြောင်စွန့်လော့” ဟုလည်း ဖြစ်ပေသည်။ (တရ်ဂျူဒို အာရစ်၊ E.W. Lane အာရိဗီ အင်္ဂလိပ် ဝေါဟာရဥပဒေကောသနီ)။

(၆၈၄) ဤသုတ်တော်တွင်ပါသော အာခံဖ **أَخْفَىٰ** ကို အချို့ဆရာတော်များက “ဖုံးကွယ်ထားသည်” ဟု ပြန်ဆိုလျက်၊ ထိုရောက်လာနေသော အချိန် နာရီကို ဖုံးကွယ်ထား၏ ဟု ဘာသာ ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ထိုစကားလုံး၏ အနက်မှာ “ပေါ်လူနီးနီး ဖုံးကွယ်ထားခြင်း” ဖြစ်ပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် မိမိပြုလုပ်သော အကျိုးတရား တစ်ခုအား ပြန်လည် ခံစားရမည်ကို အာရုံတွင် သိနေလျက်၊ မျက်ဝါးထင်ထင် မမြင်ရခြင်းမျိုး ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ “မြင်ရလုမတတ်” ဟု ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

	သူက “ဤသည် တပည့်တော်၏ လက်ထောက် ဖြစ်၏။ ၎င်းကို တပည့်တော် မှီရ၏။ သိုးများအတွက် သစ်ရွက်ခြွေရ၏။ တပည့်တော်အတွက် နောက်ဆက်တွဲ အသုံးပြုမှုများလည်း ရှိ၏။” ဟု ဆိုသော်။ ^{၆၈၅}
၁၉။ ★ ၇၁၀၇	قَالَ أَلْقَهَا يَا مُوسَى အရှင်က “အို မူဆာ၊ ၎င်းကို ခင်းကျင်းလော့။” ဟု မိန့်လိုက်၍။
၂၀။ ★ ၇၁၀၇	فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ၎င်းကို ခင်းကျင်းသောအခါ၊ ၎င်းသည် အသက်ဝင် လုံးပန်းလှုပ်ရှားလာ၏။ [★]
၂၁။	قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى အရှင်က “၎င်းကို စွဲကိုင်လော့၊ မကြောက်ရွံ့နှင့်၊ ၎င်းကို ပထမ လာလမ်းအတိုင်း ငါ ဆက်ဖြစ်စေလတ္တံ့” ဟု မိန့်၏။ ^{၆၈၆}
၂၂။ ★ ၇၁၀၇ ၂၇၁၂	وَأَضْمُكُمْ يَدَكُمْ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَى ထို့နောက် သင်၏ လက်ကို သင့်လက်ရုံးရည်ဖြင့် ချုပ်တီးလော့၊ ၎င်းသည် အကုသိုလ်ကင်းသော အဖြူထည်သက်သက် ထွက်လာလိမ့်မည်၊ နောက်ထပ် နိမိတ်လက္ခဏာပင် ဖြစ်၏။ [★]
၂၃။	لَنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى သင့်အား ငါ၏ ကြီးကျယ်သော နိမိတ်လက္ခဏာတို့အား မြင်တွေ့စေတိုရာ။
၂၄။	أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ဖာရိုးထံသို့ သွားလော့၊ သူသည် စည်းဖျက်သူ ဖြစ်၏။
၂၅။	قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي သူက လျှောက်ထားသည်မှာ “အို ကံကြမ္မာရှင်၊ တပည့်တော်၏ ရင်ကို ကျယ်ဝန်းစေတော်မူပါ။-
၂၆။	وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي တပည့်တော်၏ စီမံချက်ကို လွယ်ကူစေတော်မူပါ။-
၂၇။	وَاخْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي တပည့်တော်၏ ဘာသာစကား အထုံးအဖွဲ့များကို ဘောင်ဝင်စေတော်မူပါ။ ^{၆၈၇}

(၆၈၅) ကိုယ်တော်မူဆာ၏ လက်ထောက် ဆိုသည်မှာ ကိုယ်တော်မူဆာ၏ အားကိုးရသော နောက်လိုက် အသိုင်းအဝိုင်း ဖြစ်ကြောင်း မကြာခဏ ရှင်းပြပြီး ဖြစ်သည်။ ဤသုတ်တော်တွင် ထိုလက်ထောက်သည် သိုးများ အတွက်လည်း သစ်ရွက်ခြွေရ၏ ဆိုသည်မှာ ကိုယ်တော်မူဆာ၏ နောက်လိုက် ဘာသာရေး ကျင့်ဆောင်သူများအား သိုးများအဖြစ် တင်စား၍ ထိုသူများအတွက် ရိက္ခာ အထောက်အပံ့ရရန် အားကိုးရသော ကိုယ်တော်၏ အသိုင်းအဝိုင်းမှ ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းကို ရည်ညွှန်းပေးသည်။ ကိုယ်တော်မူဆာ၏ လက်ထက်တွင် အစားအသောက်များ ပြုလုပ်ဖန်တီးခြင်း အတတ်ပညာများ ပေါ်လာခဲ့ကြောင်း ၂:၅၇ အောက်ခြေတွင် ရှင်းပြပြီး ဖြစ်သည်။

(၆၈၆) ဤသုတ်တော်က ကိုယ်တော်မူဆာသည် သူ့လူမျိုးများကို မစွန့်ပစ်ရန်၊ သူတို့အား ပြုပြင်ခြင်း အလုပ်ကို မည်မျှပင် ခက်ခဲစေကာမူ မကြောက်ရွံ့ မတုန်လှုပ်ရန်နှင့် ကိုယ်တော်မူဆာ၏ ဦးဆောင် သွန်သင်မှုဖြင့် ဂျူးလူမျိုးများသည် အီဂျစ်မှ ဖာရိုးမင်းဆက်၏ လက်အောက်တွင် သူ့ကျွန် မဖြစ်ရမီ အခြေကကဲ့သို့ ပြန်လည်ကောင်းစား လာရစေမည်ကို နိမိတ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၆၈၇) ဤသုတ်တော်ပါ “ဘာသာစကား အဖုအထစ်များကို ဘောင်ဝင်စေတော်မူပါ” ဆိုသည်ကို ဆရာတော်ကြီးများက လျှာမှ အထုံးအဖွဲ့များကို ဖြေ ဖျောက်ပေးပါ- ဟု ဘာသာပြန်ကြပေသည်။ အလွန်လှပသော ဘာသာပြန်ချက်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ သို့သော် ထိုဘာသာပြန်ချက်အား အချို့သော ဋီကာချဲ့ ဆရာတော်ကြီးများက ကိုယ်တော်မူဆာသည် ငယ်စဉ်က ဖာရိုးမင်း၏ ပါးကို ရိုက်ပစ်သည်။ ဖာရိုးမင်းက စိတ်ဆိုး၍ သူငယ်အား သတ်ပစ်မည်ပြုသည်။ ထိုအခါ ဖာရိုး၏ ဇနီးက ကလေးဆိုသည်မှာ အသိဉာဏ် မရှိကြောင်း ပါးကို ရိုက်ခြင်းမဟုတ် မတော်၍ ထိမိခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ဖြေသိမ့်သည်။ ဖာရိုးက အသိမရှိလျှင် မီးကို ကိုင်ကြည့်စေလော့ဟု ဆို၍ မီးခဲကို ပေးလိုက်ရာ ကလေးက မီးခဲကို ကိုင်၍ ပါးစပ်ထဲသို့

၂၈။	<p style="text-align: right;">﴿يَفْقَهُوا قَوْلِي﴾</p> <p>တပည့်တော်၏ အပြောအဆိုအား သူတို့အား နားလည်စေတော်မူပါ။</p>
၂၉။	<p style="text-align: right;">﴿وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي﴾</p> <p>တပည့်တော်၏။ ဝိုင်းတော်သားထဲမှ တပည့်တော်အတွက် သံဝန်ထမ်းတစ်ဦး စီစဉ်ပေးတော်မူပါ။</p>
၃၀။	<p style="text-align: right;">﴿هَازُونَ أَخِي﴾</p> <p>တပည့်တော်၏ အစ်ကို ဟာရှုန်-</p>
၃၁။	<p style="text-align: right;">﴿اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي﴾</p> <p>သူ့ဖြင့် တပည့်တော်အား အင်အားကောင်းစေတော်မူပါ။</p>
၃၂။	<p style="text-align: right;">﴿وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي﴾</p> <p>တပည့်တော်၏ စီမံချက်၌ သူ့အား တပည့်တော်နှင့် ဖက်စပ်သူ ဖြစ်စေတော်မူပါ။</p>
၃၃။	<p style="text-align: right;">﴿كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا﴾</p> <p>အရှင်အား မြောက်များစွာ ဦးထိပ်ထားဘို့ရာ ဖြစ်၏။</p>
၃၄။	<p style="text-align: right;">﴿وَنَذُكْرَكَ كَثِيرًا﴾</p> <p>အရှင်အား များစွာ သတိတရ ရှိဘို့ရာလည်း ဖြစ်၏။</p>
၃၅။	<p style="text-align: right;">﴿إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا﴾</p> <p>အရှင်သည် တပည့်တော်တို့အား မြင်နေသော အရှင်ဖြစ်ပါ၏။” ဟု ဖြစ်၏။</p>
၃၆။	<p style="text-align: right;">﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى﴾</p> <p>အရှင်က မိန့်သည်မှာ “သင်၏ တောင်းခံချက်ကို ပြည့်စေတော်မူပြီ၊ ဒို မူဆာ-</p>
၃၇။	<p style="text-align: right;">﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى﴾</p> <p>မုချပင်၊ ငါသည် သင့်အား နောက် တစ်ကြိမ် မျက်နှာသာပေးတော်မူပြီ။</p>
၃၈။	<p style="text-align: right;">﴿إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مَا يُوحَى﴾</p> <p>ငါသည် သင့်မိခင်ထံသို့ အာရုံပေါ်ရန် အာရုံချာန်ပေးစဉ်က။</p>

ထည့်လိုက်ရာ လျှာကို မီးလောင်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုမီးလောင်နာ အဖုအထစ်များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းခြင်း ဖြစ်သည်ဟု မဆီမဆိုင် ဘာသာပြန်ကြပေတော့သည်။ ထိုဒဏ္ဍာရီအား ထောက်ခံအတည်ပြုသော ကျမ်းချက်ဟူ၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်၌ လုံးဝ မပါဝင်ပေ။ ဤသုတ်တော်မှ ဆိုလိုချက်မှာ ကိုယ်တော်မူဆာသည် ဖာရိုးအား တရားဟောရန် ဖာရိုးတို့၏ နန်းတွင်းသုံး ဝေါဟာရအား မကျွမ်းကျင်ခြင်း- သူကိုယ်တိုင်က တိုင်းတစ်ပါး၌ နှစ်ရှည်လများ နေခဲ့ရ၍ သံနေသံထား အသုံးအနုံး အခက်အခဲဖြစ်ခြင်း- တို့ ပြေလည်စေရန် ဆုတောင်းခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ **اخْلُنْ** ဟူသည့် စကားလုံးမှာ တရားဝင် ဟာလာဟ် ၂ ၂ ၂ မှ ဆင့်ပွားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ အတွက် ဆက်လက်ဖော်ပြပါ- သုတ်တော် ၂၈ တွင် တပည့်တော်၏ အပြောအဆိုအား သဘောပေါက်စေတော်မူပါ- ဟူသည့် ထပ်ဖြည့် ဆုတောင်း ချက်က အတည်ပြုလျက် ရှိတော့သည်။ ထိုအကြောင်းကို သုတ်တော် ၄၄ တွင် သူတို့ထံသို့ သွား၍ ချေခံသော ဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောလော့ ဟု ဆိုထားခြင်းသည် အထောက်အထား တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

၃၉။	<p>أَنْ أَفْدِيهِ فِي النَّابُوتِ فَأَفْذِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُنْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ وَالْقَيْثُ عَيْنُكَ مَحَبَّةٌ مَتِي وَلِثُصْنَعٍ عَلَيَّ عَيْنِي ۞</p> <p>သူ့အား ရင်ထဲ၌ ပိုက်ထားလော့။^{၆၈၈} ထို့နောက် မြစ်အား သူ့ကို ခင်းကျင်းစေလော့၊ မြစ်သည် ကမ်းခြေ၌ သူ့ကို ခင်းကျင်းပေးလိမ့်မည်။ ငါအား စည်းဖောက်သူ၊ သူ့အား စည်းဖောက်သူ ဖြစ်သည့်သူက သူ့အား ယူဆောင်သွားလတ္တံ့၊ သင့်အား ငါ မျက်လုံးရှေ့၌ တည်ဆောက်ပေးစေခြင်းငှာ ငါသည် သင့်အပေါ်၌ ချစ်မေတ္တာဖြင့် လွှမ်းထားတော်မူပြီ။</p>
၄၀။	<p>إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَأَبَتْنَاكَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ۚ ثُمَّ جِئْتَنَا عَلَىٰ قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ ۞</p> <p>သင့်အစ်မသည် သူတို့ထံသို့ လျှောက်သွား၍ “သူ့အား ထိန်းကျောင်းမည့်သူကို သင်တို့အား ညွှန်ပြရမည်လော” ဟု ပြောဆို၏။ သို့ဖြင့် ငါသည် သင့်အား သင့်မိခင်ထံသို့ ပြန်ပို့ပေး၏။ သူမသည် မျက်လုံးများ တည်ငြိမ်အေးချမ်းလာ၏။ သောကများပြေသွား၏။ သင်သည် ဉာဉ်တစ်ခုကို ခုခံတိုက်ခွဲစဉ်က တလိုက်လိုက် ဖြစ်နေခြင်းမှ သင့်အား ငါ လွတ်မြောက်စေခဲ့၏။ သင့်အား စမ်းသပ်ခြင်းဖြင့် စမ်းသပ်ခဲ့၏။ သင်သည် မိဒီယံ ဝိုင်းတော်သားများနှင့် နှစ်များစွာ နေခဲ့ရ၏။ အို မူဆာ၊ စည်းချိန်အလျှောက် သင် ပြန်ရောက်လာခဲ့ရ၏။</p>
၄၁။ ၆၉၆ ကောက်	<p>وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۞</p> <p>ငါ၏ စရိုက်တော်အတွက် သင့်အား တည်ဆောက်ယူတော်မူပြီ။^{၆၉၆}</p>
၄၂။	<p>أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ۞</p> <p>သင်နှင့် သင့်အစ်ကိုသည် ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများနှင့်အတူ သွားလော့၊ ငါ့အား သတိတရားဖြင့် နမောနမဲ့မဖြစ်နှင့်။</p>
၄၃။	<p>أَذْهَبَا إِلَيَّ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۞</p> <p>ဖာရိုးထံသို့ သင်တို့နှစ်ဦးသွားလော့။ သူသည် စည်းဖျက်သူ ဖြစ်၏။</p>
၄၄။	<p>فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۞</p> <p>သူ ဆင်ခြင်သတိရှိအံ့ငှာ သို့မဟုတ် အကြောက်တရား ရှိအံ့ငှာ၊ ပျော့ပြောင်းသော အပြောဖြင့် ပြောလော့” ဟု ဖြစ်၏။</p>
၄၅။	<p>قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّعَىٰ ۞</p> <p>သူတို့က “အို ကံကြမ္မာရှင်၊ တပည့်တော်တို့အား သူ၏ လက်လွတ်စပယ် စည်းဖျက်မည်ကို တပည့်တော်တို့ စိုးကြောက်ပါ၏။” ဟု ဆိုသော်-</p>

(၆၈၈) တာဘူးတံ ကို သေတ္တာဟု ပြန်ဆိုလျက်၊ ကိုယ်တော်မူဆာအား သေတ္တာထဲတွင် ထည့်ကာ နိုင်းမြစ်ထဲသို့ ပစ်ချလိုက်သည်ဟု အချို့သော ဆရာတော်က ဘာသာပြန်ဆိုကြပေသည်။ တာဘူးတံ၏ အနက်မှာ ရင်တွင်း နှလုံးသား ဟုလည်း ဖြစ်ကြောင်း ၂:၂၄၈ ၏ အောက်ခြေတွင် ရှင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ဤသုတ်တော်၏ ဆိုလိုချက်မှာ ကိုယ်တော်မူဆာ၏ မိခင်သည် ကိုယ်တော်မူဆာအား ခွဲခွာရမည်ကို စိတ်မအေး ဖြစ်နေရသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့အား ခွဲခွာရမည့် ခံစားချက်ကို စိတ်ထဲတွင်ထားရန်၊ မဖြစ်မနေ လုပ်ဆောင်ရမည့် အလုပ်ကို ပြုလုပ်ရန် ထို့အတူ ကိုယ်တော်မူဆာမှာ ဘေးမသိ ရန်မခိုင်ကြောင်းကို အသိနိမိတ်ပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သူမသည် သူ့အား ရင်ထဲမှ ထားကြောင်းကို ၂၈:၇ တွင် “သူ့အား နို့ချို တိုက်ကြွေးလော့” ဟူသည့် စကားက သက်သေဖြစ်ပေသည်။ ထို့အပြင် မြစ်ရေ၊ ပင်လယ် ဆိုသည်များမှာ လူ့သမိုင်းတွင် ကြုံရမည့် သမိုင်း ရေစီးကြောင်းများကိုလည်း ဆိုလိုပေသည်။ ကိုယ်တော် မူဆာသည် သမိုင်း ရေစီးကြောင်းတွင် အယူမတူသည့် အတိုက်အခံဖြင့် ထိပ်တိုက်တိုးရမည့် အကြောင်း သို့သော် သူသည် အောင်မြင်ရမည့် အကြောင်းကို နိမိတ်ပေးခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

(၆၈၉) ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ စရိုက်တော် ဆိုသည်မှာ ကရုဏာတရားကို ဆိုပေသည်။ (၆:၁၂)။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်၏ ဆိုလိုချက်မှာ ဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော ဂျူးလူမျိုးများအား ကရုဏာဖြင့် ကယ်တင်ရန် ကိုယ်တော်မူဆာအား ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်အဖြစ် ရွေးကောက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၄၆။	<p>قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى ﴿٤٦﴾</p> <p>အရှင်က “မကြောက်ရွံ့လင့်၊ ငါသည် ကြားနေ မြင်နေလျက် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိ၏”ဟု မိန့်၍-</p>
၄၇။	<p>فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ﴿٤٧﴾</p> <p>သူ့ထံသို့ အရောက်သွား၍ ပြောရမည်မှာ “ကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်ကံကြမ္မာရှင်၏ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ ဖြစ်ကြ၏။ ဂျူးလူမျိုးတို့အား ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ စေစားလော့၊ သူတို့အား ဝင့်ဒဏ်မသင့်စေလင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်ထံသို့ သင့်ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ သုတ်ဒေသနာတစ်ပါး ရောက်လာစေပြီ။ လမ်းညွှန်ကို လိုက်နာသူတို့အပေါ်သို့ ငြိမ်းချမ်းသာယာကြပါစေ။</p>
၄၈။	<p>إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾</p> <p>ငြင်းဆန် ဘက်လှည့်သူအပေါ်သို့ ဝင့်ကြွေးဒဏ်ရှိသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ထံ ကေန် မုချ အာရုံစူးစူးရှိ၏”ဟု ဖြစ်၏။</p>
၄၉။ ဗာရှီး	<p>قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمْ يَا مُوسَىٰ ﴿٤٩﴾</p> <p>သူက “အို မူဆာ သင့်ကံကြမ္မာရှင်သည် မည်သူ ဖြစ်သနည်း၊”ဟု မေးသော်။</p>
၅၀။	<p>قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾</p> <p>သူက “ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်မှာ သဗ္ဗလုံးစုံသော ဖြစ်တည်ခံတို့အား လက်ဆောင်ပေး၏၊ လမ်းညွှန်၏”ဟု ဆို၏။</p>
၅၁။ ဗာရှီး	<p>قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾</p> <p>သူက “သို့ဖြစ်လျှင် ရှေးပထမ မျိုးဆက်များမှာ အခြေအနေမည်သို့နည်း၊”ဟု မေးမြန်း၏။</p>
၅၂။	<p>قَالَ عَلِمَهَا عِندَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَّا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَىٰ ﴿٥٢﴾</p> <p>သူ ပြန်ပြောသည်မှာ “၎င်းအား သိနိုင်မှုသည် ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံပါးမှ၊ မှတ်တမ်းထဲ၌ ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် လွဲမှားခြင်း၊ မေ့ပစ်ခြင်း မရှိချေ။-</p>
၅၃။	<p>الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿٥٣﴾</p> <p>အရှင်သည် သင်တို့အတွက် မြေကမ္ဘာကို ညှိမ့်ညောင်းရာ အဖြစ် စီစဉ်ပေး၏။ ထို၌ သင်တို့အတွက် လမ်းကြောင်းများ ဖောက်စေပြီ။ ကောင်းကင်မှ ရေကို သွန်းချစေ၍ ၎င်းဖြင့် မတူကွဲပြား အစုဖွဲ့များ သီးနှံဖြစ်ထွန်းစွာ ထွက်စေ၏။</p>
၅၄။	<p>كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ ﴿٥٤﴾</p> <p>စားသုံးကြလော့၊ သင်တို့၏ တိရစ္ဆာန်များအတွက် ထိန်းကျောင်းရာဖြစ်စေလော့၊ ဤ၌ အကင်းပါးမှု ရှိသူများအတွက် သက်သေလက္ခဏာ ရှိနေ၏”ဟု ဖြစ်၏။</p>
၅၅။ မြေ	<p>مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٥﴾</p> <p>သင်တို့အား ထိုမှ ဖြစ်တည်စေ၍၊ သင်တို့အား ထို၌ ဆက်ဖြစ်စေကာ၊ သင်တို့အား နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် ငါ ထုတ်ယူလတ္တံ့။</p>
၅၆။ ဗာရှီး	<p>وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٦﴾</p> <p>ငါသည် ငါ၏ သုတ်ဒေသနာကိုယ်စီအား သူ့ကို မုချ မြင်စေသော်လည်း၊ သူသည် ငြင်းဆန်၊ ပယ်ချ၍။</p>

၅၇။ ဖိုးမြည်	<p style="text-align: center;">* قَالَ أَجِئْنَا لِنُخْرِجَنَّكَ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى *</p> <p>ပြောသည်မှာ “အို မူဆာ၊ သင်၏ မှော်အတတ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အား မြေကမ္ဘာမှ မောင်းထုတ်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ရောက်လာသလော။-</p>
၅၈။	<p style="text-align: center;">* فَلَمَّا أَتَيْتَكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَأَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى *</p> <p>ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း အလားတူ မှော်အတတ်ကို သင့်ထံသို့ ပေးရောက်စေအံ့၊ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ကြား သင်တို့ ကြား၌ ကျွန်ုပ်တို့ သင်တို့သည် မချိုးမဖျက် မျှတသော နေရာသို့ ကတိချိန် စီစဉ်ကြပါစို့၊”ဟု ဖြစ်၏။</p>
၅၉။ မူဆာ	<p style="text-align: center;">* قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَشِرَ النَّاسُ ضُحًى *</p> <p>သူက “သင်တို့၏ ကတိချိန်သည် ပွဲတော်နေ့ ဖြစ်သင့်၏။ လူသားတို့အား နေပူချိန်၌ စုစည်းကြစေ၊”ဟု ပြော၏။</p>
၆၀။	<p style="text-align: center;">* فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى *</p> <p>ဖာရိုးသည် လှည့်ပြန်၍၊ သူ၏ ဗျူဟာများကို စုကာ တဖန် ရောက်လာ၏။</p>
၆၁။ မူဆာ	<p style="text-align: center;">* قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى *</p> <p>သူက “သင်တို့ ပျက်စီးရလတ္တံ့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တားမြစ်ထားသည်ကို လိမ်ညာ လုပ်ကြံဖန်တီး၍ ဝင့်ကံမသင့်စေလင့်၊ လုပ်ကြံဖန်တီးသူတို့သည် စိတ်ပျက်ကျဆုံးရလတ္တံ့၊”ဟု သူတို့ကို ပြော၏။</p>
၆၂။	<p style="text-align: center;">* فَتَنَّا زَعْرًا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى *</p> <p>သူတို့၏ ညွှန်ကြားချက်အား အချင်းချင်းကြား ဖယ်ပစ်နေကြ၍၊ ကြိတ်ကြိတ်စည် သီးခြားတိုင်ပင်လျက်၊</p>
၆၃။	<p style="text-align: center;">* قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّى *</p> <p>ပြောကြသည်မှာ “သူတို့နှစ်ဦးသည် မှော်ဆရာများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် သူတို့၏ မှော်အတတ်ဖြင့် သင်တို့၏ မြေမှ သင်တို့အား မောင်းထုတ် လိုကြ၍၊ သင်တို့၏ အသားကျပြီး လမ်းကို ရုပ်သိမ်းပစ်ကြ၏။-</p>
၆၄။	<p style="text-align: center;">* فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ آتُوا صَفًا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى *</p> <p>ထို့ကြောင့် သင်တို့၏ ဗျူဟာများကို အတူပူးပေါင်းကြလော့၊ ထို့နောက် ဝါစဉ်အတိုင်း လာရောက်လော့၊ မုချပင် ယနေ့၌ အပေါ်စီးမှ အောင်နိုင်ပေါက်မြောက်ရလတ္တံ့၊”ဟု ဖြစ်၏။</p>
၆၅။	<p style="text-align: center;">* قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْفِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَ مَنْ أَلْفَى *</p> <p>သူတို့က “အို မူဆာ၊ အသင် ခင်းကျင်းမည်လော၊ သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့က အရင်အဦး ခင်းကျင်းသူများ ဖြစ်ရမည် လော၊”ဟု ဆိုသော်-</p>
၆၆။ * ၇:၁၁၇ ၂၆:၄၄	<p style="text-align: center;">* قَالَ بَلْ أَلْفُوا فَاذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى *</p> <p>သူက “အမှန်မှာ- ခင်းကျင်းလော့၊”ဟု ဆို၍၊ ထိုအခါ သူတို့၏ မှော်အတတ်ကြောင့် သူတို့၏ ဂုဏ်ဆောင် ကြိုးများနှင့် လက်ထောက်များသည် သူ့ထံသို့ လုံးပန်းလှရှားလာ၏။*^၆</p>
၆၇။	<p style="text-align: center;">* فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى *</p> <p>မူဆာသည် သူ့စိတ်၌ စိုးရိမ် စိတ်ခံစားမိ၏။^{၆၈}</p>

(၆၉၀) ဤခင်းကျင်းပြသမှုသည် လှည့်စားမှုသာ ဖြစ်ကြောင်း ၇:၁၁၇ တွင် ရှင်းခဲ့ပေပြီ၊ ဤသုတ်တော်မှ ဆိုသော ကိုယ်တော်မူဆာ၏ စိတ်၌ စိုးရိမ်မှု ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ဆိုသည်မှာ ထိုဆရာများ၏ လက်ချက်ကြောင့် လူသားများ လမ်းမှားသို့ ဖျားယောင်းခံရမည်ကို စိုးရိမ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ပရောဂဆရာတို့၏ အတတ်ပညာအတွက် ကြောက်လန့်ခြင်း မဟုတ်ချေ။

၆၈။	<p style="text-align: right;">﴿ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴾</p> <p>ငါ မိန့်သည်မှာ “သင် မစိုးရိမ်နှင့် သင်သည် အပေါ်စီးမှ ရှိနေ၏။-</p>
၆၉။	<p style="text-align: right;">﴿ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴾</p> <p>သင့် ညာလက်၌ ရှိရာကို ခင်းကျင်းလော့၊ ၎င်းသည် သူတို့၏ တည်ဆောက်ထားခြင်းကို မြိုလိုက်လိမ့်မည်၊ သူတို့၏ တည်ဆောက်ထားခြင်းသည် မှော်ဆရာ၏ ဗျူဟာသာ ဖြစ်၏။ မှော်ဆရာဟူသည် မည်သည့်နေရာမှ ရောက်လာသည် ဖြစ်စေ အောင်မြင်ပေါက်မြောက်မည် မဟုတ်ချေ။”ဟု ဖြစ်၏။</p>
၇၀။	<p style="text-align: right;">﴿ فَأَلْقِي السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ﴾</p> <p>သို့ဖြင့် ခင်းကျင်းသော မှော်ဆရာတို့မှာ ဦးချကြလျက် “မူဆာနှင့် ဟာရွန်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်အား ကျွန်ုပ်တို့ သက်ဝင် ယုံကြည်ပါပြီ”ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၇၁။	<p style="text-align: right;">﴿ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأَقْطِعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَأُصْلَبْكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلِتَعْلَمَنَّ أَيْنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ﴾</p> <p>သူက “သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ခွင့်ပြုချက်မရှိ ၎င်းအား ယုံကြည်ကြသလော၊ သူသည်* သင်တို့အား မှော်အတတ် သင်ပေးသော သင်တို့၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်ရမည်၊ ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့၏ ဆက်လုပ်မည့် လက်များ၊ ခြေများကို ဖြတ်တောက်မည်၊ သင်တို့အား စွဲပလွန်ပင်များ၌ ကားဝင်တင်ပစ်မည်၊ ကျွန်ုပ်တို့မှ မည်သူသည် သင်တို့အား ပြတ် သား တည်တံ့သော ဝင့်ဒဏ်ကို ပေးနိုင်ကြောင်း သိရလတ္တံ့၊”ဟု ကြုံးဝါး၏။</p>
၇၂။	<p style="text-align: right;">﴿ قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴾</p> <p>သူတို့က ပြောသည်မှာ “ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ မူလလက်သည် အရှင်ထံမှ ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ ရောက်လာသော ရှင်းလင်းချက်ထက် အသင့်အား အစဉ်အလာမပြုနိုင်၊ သို့ဖြစ်၍ သင် ဆုံးဖြတ်မည်ကို ဆုံးဖြတ်လော့၊ သင်သည် ဤလောကီ သက်တမ်း၌သာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ရာ၏။-</p>
၇၃။	<p style="text-align: right;">﴿ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴾</p> <p>ကျွန်ုပ်တို့၏ မေ့ပြစ်များ၊ သင်က ကျွန်ုပ်တို့အား အမွေခိုင်းစေသော မှော်အတတ်များမှ လွတ်ငြိမ်းစေအံ့မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်အား သက်ဝင်ယုံကြည်ပါ၏။ ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ ထာဝရ ဖြစ်၏။</p>
၇၄။	<p style="text-align: right;">﴿ إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴾</p> <p>မည်သူမဆို သူ့ကံကြမ္မာရှင်၏ထံသို့ ရာဇဝတ်ကောင်အဖြစ် ရောက်လာ၏။ သူ့အတွက် ဧကန်ပင် ငရဲဘုံသည် ရှိ၏။ ထို၌ သေရမည်မဟုတ် ရှင်ရမည်လည်း မဟုတ်ချေ။^{၆၉၀}</p>
၇၅။	<p style="text-align: right;">﴿ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴾</p> <p>သက်ဝင်ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ရောက်လာ၍၊ ပြုပြင်မှု ကျင့်ကြံသူ၊ သူတို့အတွက် အခွင့်အလမ်းမှာ* အပေါ်စီးမှ ဖြစ်၏။</p>
၇၆။	<p style="text-align: right;">﴿ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ﴾</p>

(၆၉၀) ဤသည် ကျမ်းတော်က ပမာပေးသော ငရဲဘုံအတွက် ဥပမာများအနက်မှ တစ်ခုဖြစ်၏။ အမှန်တရားအား စိစစ်လက်ခံရမည်ကို ကြောက်၍ မိရိုးဖလာ၌ နစ်မွန်းနေသော လူမျိုးအတွက် ငရဲဘုံဟု တင်စားသော လောကဒုက္ခထဲ၌ မျိုးဆက်လိုက် နေနေရမည်ဖြစ်၍၊ ထိုလူမျိုးသည် စိတ်ဓါတ် တော်လှန်ရေးအတွက် ရှင်သန်နိုးကြားလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ထိုသို့ အတွေးအခေါ် လူစဉ်မမှီသော ဘဝဖြင့် နေနေရခြင်းသည်ပင် ငရဲဘုံ၌ နေနေရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

	အောက်ခင်း၌ စိမ့်စမ်းရေသွင် စီးဆင်းနေသော တည်တံ့ခြင်း သုခသုံးများ၌ ကာလမဲ့စံစားရမည်ပင်။ ဤသည် သန့်ရှင်းဖြူစင်သူများ အာဂို အစားပေးခြင်းပင် ဖြစ်၏။
၇၇။	<p style="text-align: center;">وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا تَخَشَىٰ</p> <p>☆ ၂:၅၀ ★ ၂:၆၀</p> <p>ငါက မူဆာထံသို့ အာရုံဖြစ်စေသည်မှာ “ငါ၏ အမှုဆောင်များဖြင့် ခရီးနှင်လော့၊ သူတို့အတွက် ပင်လယ်ဝကို ဖြတ်လျက် ခြောက်သွေ့သောလမ်းမှ* ချီလော့” သင်တို့အား လွှမ်းခြုံလိမ့်မည်ဟု မကြောက်နှင့်၊ တုန်လှုပ်ခြင်းလည်း မရှိနှင့်။</p>
၇၈။	<p style="text-align: center;">فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ</p> <p>သူတို့အား ဖာရိုးနှင့် သူ၏ စစ်တပ်သည် လိုက်၏။ ထိုအခါ မြစ်ပြင်၏ လွှမ်းခြုံခြင်း သူတို့အား လွှမ်းခြုံလိုက်၏။</p>
၇၉။	<p style="text-align: center;">وَأَصْلَ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ</p> <p>ဖာရိုးသည် သူ့လူမျိုးအား လမ်းလွဲစေ၏။ လမ်းမှန်ကို မညွှန်ချေ။</p>
၈၀။	<p style="text-align: center;">يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ</p> <p>အို ဂျူးလူမျိုးတို့၊ သင်တို့၏ ရန်သူထံမှ သင်တို့အား လွတ်မြောက်စေခဲ့ပြီ၊ တောင်၏ ညာ နံဘေး ငြိမ်းအေးသော နေရာအား ကတိတော်ထားခဲ့ပြီ၊ သင်တို့အပေါ်သို့ သုခနှင့် ငုံးငှက်တို့ကို ချမှတ်ပေးခဲ့ပြီ။^{၆၉}</p>
၈၁။	<p style="text-align: center;">كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَن يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ</p> <p>☆၁:၇</p> <p>သင်တို့အား ရိက္ခာပေးသည်မှ စင်ကြယ်ရာများကို စားသုံးကြလော့၊ သင့်တို့အား ကံကြီးမသင့်စေအံ့မှာ ဥပဒေတောင်မှ စည်းမဖျက်ကြလင့်၊ ငါ့ထံမှ ကံကြီးသင့်ခြင်း၌ တောင်ဝင်သူသည်* ကေနံမချ လိုဘကြီးနေသူ ဖြစ်၏။</p>
၈၂။	<p style="text-align: center;">وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ</p> <p>ခဝါချ။ ယုံကြည်လျက် ပြုပြင်မှု ကျင့်ကြံသူအား ငါသည် လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင်၊ တဖန် လမ်းညွှန်သော အရှင် ဖြစ်၏။</p>
၈၃။	<p style="text-align: center;">وَمَا أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ</p> <p>“အို မူဆာ၊ အဘယ်အရာက သင့်အား သင်၏ လူမျိုးထက် အလျှင်လိုစေခဲ့သနည်း၊”</p>
၈၄။	<p style="text-align: center;">قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثْرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ</p> <p>သူက “သူတို့သည် တပည့်တော်၏ လိုက်မြဲခရီး၌ ရှိ၏၊ အရှင်၏ ကျေနပ်စေခြင်းမှာ တပည့်တော်သည် ကံကြမ္မာရှင် အရှင်ထံသို့ အလျှင်လိုလျက် ရှိပါ၏။”ဟု လျှောက်ထား၏။</p>
၈၅။	<p style="text-align: center;">قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ</p> <p>☆ ၂:၅၁</p> <p>အရှင်က “သင့်နောက်၌ သင့်လူမျိုးအား ငါ စမ်းသပ်၏။ စာမရီသည် သူတို့အား လမ်းလွဲစေ၏။”ဟု မိန့်သော်၊*^{၇၀}</p>
၈၆။	<p style="text-align: center;">فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي</p> <p>☆</p>

(၆၉) ရန်သူများထံမှ လွတ်မြောက်ရန် ခရီးနှင်လာရသော ဂျူးလူမျိုးတို့အား နားနေရန် သိနေတောင်၏ အခြားတစ်ဘက်အား ဘေးကင်းသော နေရာအဖြစ် ရှိနေခဲ့စေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အချို့သော ဆရာတော်များက ကျက်သရေ ရှိသော နေရာဟုလည်း ပြန်ဆိုပေသည်။ ထိုနေရာသည် အရိပ်အဝါသ ရရှိသော နေရာ ဖြစ်ကြောင်း ၂:၅၇ တွင် ဖော်ပြထားပေသည်။

၇၁၅၀	မူဆာသည် သောကဖြင့်* သူ့လူမျိုးထံသို့ လှည့်ပြန်လျက် “အို ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုးတို့၊ သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် သင်တို့အား တင့်တယ်သော ကတိတော်ဖြင့် ကတိမထားခဲ့လေသလော။ သင်တို့အပေါ်သို့ ပဋိညာဉ်သည် ရှည်ကြာ လှသလော၊ သို့တည်းမဟုတ် ကံကြမ္မာရှင်၏ထံမှ ကံကြီးသင့်စေမှုသည် သင်တို့အတွက် တရားဝင်ဖြစ်စေရန် ကတိ သစ္စာအား ချိုးဖျက်လိုကြသလော။” ဟု ဆို၏။
၈၇။ မောဟ နစ်နေသူ	<p>قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمَلْنَا أَوْ زَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدَفْنَاهَا فَكَذَّبَكَ أَلْفَى السَّامِرِيُّ ❊</p> <p>သူတို့ ပြန်ပြောသည်မှာ “ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်နှင့်ထားသော ကတိအား ကျွန်ုပ်တို့၏ အာဏာဖြင့် ချိုးဖျက်ခြင်း မဟုတ်၊ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် အမျိုးသားထု၏ အစွဲအလန်းများကို ထမ်းဆောင်ရ၍၊ ၎င်းတို့အား စွန့်ပစ်လိုက် ကြ၏။ ယင်းသည် စာမရီ၏ ခင်းကျင်းချက် ဖြစ်၏။-</p>
၈၈။	<p>فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِي ❊</p> <p>သူသည် ၎င်းတို့မှ နွားငယ်၊ ကိုယ်ထည်နှင့် အသံထွက်ရန် ပြုလုပ်၏။ ထို့နောက် သူတို့က “ဤသည် သင်တို့၏ ဘုရားရှင်၊ မူဆာ၏ ဘုရားရှင် ဖြစ်၏။ သို့သော် သူသည် မေ့နေခြင်း ဖြစ်၏။” ဟု ဆိုကြောင်းပင် ဖြစ်၏။</p>
၈၉။	<p>أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صِرًا وَلَا نَعْمًا ❊</p> <p>၎င်းသည် သူတို့အား စကားပြန်ပြောခြင်းမရှိ၊ ဆိုးကျိုး၊ ကောင်းကျိုးအား အစိုးမရသည်ကို သူတို့ မမြင်ကြသလော။</p>
၉၀။	<p>وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ❊</p> <p>ဤရှေ့အလျှင် ဟာရုန်က သူတို့အား “အို ကျွန်ုပ်၏ လူမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် ဤအမှုဖြင့် စမ်းသပ်ကြလေပြီ၊ သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် ကရုဏာရှင်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်နောက်သို့ လိုက်ကြလော့၊ ကျွန်ုပ်၏ ညွှန်ကြားချက်ကို နာခံကြ လော့၊” ဟု မုရု ဟောပြောသော်။</p>
၉၁။	<p>قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ❊</p> <p>သူတို့က ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ မူဆာ ပြန်လာသည်အထိ ၎င်းအပေါ် ဝဇီပိတ်နေခြင်းကို ရပ်စဲမည် မဟုတ်” ဟု ဆိုကြ၏။^{၉၉}</p>
၉၂။ မူဆာ	<p>قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ❊</p> <p>သူက “အို ဟာရုန်၊ သူတို့ လမ်းလွဲနေသည်ကို သင် မြင်ပါလျက် သင့်အား အဘယ်အရာ ဟန့်တားထားသနည်း၊</p>
၉၃။	<p>أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ❊</p> <p>ကျွန်ုပ်အား မလိုက်နာသလော၊ ကျွန်ုပ်၏ ညွှန်ကြားချက်အား အာခံလေသလော၊” ဟု ဆိုသော်-</p>
၉၄။ ☆ ၇၁၅၀	<p>قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ❊</p> <p>သူက “အို အမေ၏ သား၊ ကျွန်ုပ်၏ မုတ်ဆိတ်၊ ဦးခေါင်းကို မဆွဲပါနှင့်၊* ကျွန်ုပ်သည် ဂျူးလူမျိုးများကြား ခွဲခြမ်းပစ် သည်” “ကျွန်ုပ်၏ စကားကို မထိန်းထားနိုင်ဟု သင်ကပြောလာမည်ကို ကျွန်ုပ် စိုးထိတ်ခဲ့ပါ၏။” ဟု ပြန်ပြောသော်။</p>
၉၅။ မူဆာ	<p>قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ❊</p> <p>သူက “သင့်၌ မည်သည့် လျှောက်တင်စရာ ရှိသနည်း၊ စာမရီ” ဟု မေး၏။</p>

(၉၉) ဤသုတ်တော်မှ အာကေဖီးနန် ဆိုသည်မှာ ရိုးရာအစွဲအား ပြန်မပြောနားမထောင်ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလက်ခံခြင်း၊ ဝဇီပိတ်ကျင့်ခြင်း -ဟု အနက်ရပေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ သူတို့အား နွားကိုးကွယ်ခြင်း အတတ်အား သွန်သင်လမ်းပြသူအား သူတို့အနေဖြင့် မတော်လှန်ရဘဲ ဆိတ် ဆိတ်နေခြင်း ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်မူဆာ သူတို့ထံပြန်ရောက်လာမှ ကိုယ်တော်မူဆာ အားကိုးဖြင့် လိုအပ်သလို ပြန်လည် စီစဉ်မည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။

၉၆။	<p>قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٦٥٦﴾</p> <p>သူက “သူတို့ မမြင်ရာကို ကျွန်ုပ်မြင်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်၏ ခြေရာမှ တစ်ဆုပ်စာခန့် ဆုပ်ခဲ့၏။ ထို့နောက် ၎င်းကို စွန့်ပစ်ခဲ့၏။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်အား ဤသို့ လှုံ့ဆော်ခဲ့၏။” ဟု ဆို၏။^{၆၅၆}</p>
၉၇။	<p>قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَهُ وَانظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٦٥٧﴾</p> <p>သူက “သွားလိုက်လော့၊ သင့်အနေဖြင့် ဤဘဝ၌ ကျွန်ုပ်ကို မထိနှင့်ဟု ပြောနိုင်၏။ သို့သော် သင် မချိုးဖျက်နိုင်သော ကတိသည် ရှိနေ၏။ သင် ဝဇီပိတ် ကုပ်တွယ်နေသော သင်၏ ဘုရားဆီသို့ မျက်ကြည့်လော့၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ၎င်းကို မီးရှို့ပစ်လတ္တံ့၊ ထို့နောက် မြစ်ထဲသို့ ပက်ကြဲ လွှင့်ပစ်လတ္တံ့” ဟု ဆို၏။</p>
၉၈။	<p>إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٦٥٨﴾</p> <p>သင်တို့၏ ဘုရားရှင်သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်ပင် ဖြစ်၏။ အရှင်မှ အပ အခြား ဘုရားဟူ၍ မရှိ၊ အရှင်သည် ခပ်သိမ်း ကုန်သို့ ဖြန့်ကျက်နေတော်မူ၏။ သဗ္ဗလုံးစုံ သိနေတော်မူ၏။</p>
၉၉။	<p>كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٦٥٩﴾</p> <p>ငါသည် သင့်အား သတ်မှတ်ချက် သတင်းများကို ဤသို့ ဖော်ပြ၏။ ဝါထံတော်မှ သတိပေးတရားတော်ကို မုချ ချီးမြှင့် ပေး၏။</p>
၁၀၀။	<p>مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿٦٦٠﴾</p> <p>၎င်းအား တောင်ကန့်ထားသူသည် ရပ်တည်ရမည့် နေ့ကာလ၌ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကို သယ်ဆောင်ရမည်ပင်။</p>
၁၀၁။	<p>خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿٦٦١﴾</p> <p>ထို၌ ကာလမဲ့ပင်၊ သူတို့အတွက် အကုသိုလ်သည် ရပ်တည်ရမည့် နေ့ကာလ၌ သယ်ပိုးစရာဖြစ်လိမ့်မည်။</p>
၁၀၂။ ☆ ၁၈၅၉	<p>يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿٦٦٢﴾</p> <p>ပုံစံ သက်ဝင်စေသောနေ့ကာလ၊[☆] ရာဇဝတ်ကောင်များကို စုစည်းစေသော်၊ ထိုနေ့၌ မျက်ဖြူဆိုက်ရလတ္တံ့။^{၆၆၂}</p>
၁၀၃။	<p>يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿٦٦٣﴾</p> <p>သူတို့ချင်းကြား “ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆယ်စု^{၆၆၆} မျှသာ နေခဲ့ရ၏။” ဟု ရေရွတ်ကြ၏။</p>

(၆၅၄) စာမရှိသည် ကိုယ်တော်မူဆာက၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်နှင့် စကားပြောရန် ရပ်ခဲ့သော နေရာကို သိ၍ ထိုရပ်ခဲ့သော ခြေရာမှ မြေတစ်ဆုပ်ကို ယူ လျှက်၊ ထိုမြေဖြင့် ဂျူးလူမျိုးတို့ ကိုးကွယ်ရန် နွားရုပ်ငယ်ကို ထုလုပ်လိုက်သည်ဟု လွှဲမှားသော ဖွင့်ဆိုချက်ကို မြောက်များစွာသော ကုရ်အာန် ဖွင့်ဆိုချက်များ၌ ဝမ်းနည်းဘွယ်ရာ တွေ့ရပေသည်။ ဤသုတ်တော်၏ ဆိုလိုချက်မှာ “ခြေရာ” ဆိုသည်မှာ လုပ်ဆောင်ချက်၊ နည်းနာ (စွန့်နုတ်) ကို ပြောခြင်းဖြစ်၍၊ စာမရှိက ကိုယ်တော်မူဆာ၏ လုပ်ဆောင်ချက်မှ အနည်းငယ်မျှကိုသာ လိုက်မိပါသည်။ ထိုသို့ မိမိလိုက်နေသော မပြောပလောက် ကိုပင် စွန့်မိခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်၏ နည်းနာ သင်ကြားခြင်း (ခြေရာ) မဟုတ်သော၊ ရှေးဟောင်း အီဂျစ်တို့၏ အယူကို အသက်သွင်း မိပါသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ စာမရှိ ၏ အဓိပ္ပါယ်မှာ ၂ ၂ ၂ ဆမရ မှ ဆင့်ပွားဖြစ်၍ မိရိုးဖလာအမှောင်၌ ကျက်စားသူဟု ဖြစ်သည်။ ၂၃:၆၇

(၆၅၅) အာရပ်အသုံးအနှုန်းအရ ပြာနမ်းသည် ဆိုခြင်းမှာ မျက်လုံးမျက်ဆံ ပြာနမ်းခြင်း ကြောက်ရွံ့ခြင်းကို ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

(၆၅၆) ဤနေရာတွင် ဖော်ပြသော အာဒှ် ကို ဆရာတော် တစ်ချို့က ဆယ်ရက် ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်လ၊ ဆယ်နှစ် မည်သို့ပင် ပြန်ဆိုစေကာမူ ၎င်းသည် လောကီသက်တမ်း၏ တိုတောင်းမှုကို ပမာပေးခြင်း ဖြစ်၍- ဤသုတ်တော်မှ ပြောဆိုသော ရာဇဝတ်ကောင်များ၏ အထင်ကို တင်ပြနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သူတို့သည် လောကီဘဝတွင် ပျော်မြူးနေခဲ့သောကြောင့် သူတို့ပြုသမျှကံအား ခံစားရမည့် အချိန်တွင် ထိုနေခဲ့သော အသက်မှာ အလွန်တိုတောင်းသည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ၂:၉၆ တွင် “သူတို့သည် နှစ်တစ်ထောင် အသက်တာကို လိုချင်ကြ၏။” ဟု ဆိုထားပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့တမ်းတခဲ့သော သူတို့ သို့မဟုတ် သူတို့၏ အင်ပါယာ၊ အယူဝါဒသည် နှစ် တစ်ထောင် သို့မဟုတ် ဆယ်ရာစု သက်တမ်းရှိခဲ့လျှင် သော်လည်း သူတို့ ကျဆုံးရချိန်၌ ၎င်းကို ခဏတာ နေခဲ့ရသည်ဟုပင် ထင်မှတ်လိမ့်မည်ပင်။

၁၀၄။	<p>حُنْ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْتَلُهُمْ طَرِيقَةً إِن لَبِئْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾</p> <p>ငါသည် သူတို့ ပြောဆိုသမျှကို အသိဆုံး ဖြစ်တော်မူ၏။ သူတို့မှ ပမာအကောင်းဆုံး လမ်းကျသူက “သင်တို့ နေခဲ့ရသည်မှာ တစ်ရက်မျှသာ ဖြစ်၏။” ဟု ဆို၏။</p>
၁၀၅။	<p>وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾</p> <p>သင့်ထံ၌ တောင်တန်းကြီးများအကြောင်းကို မေးလာသူတို့အား၊ ဟောလော့ “၎င်းတို့အား ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် ပက်ကြဲ လွင့်စင်စေလတ္တံ့။-[☆]</p>
၁၀၆။	<p>فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾</p> <p>၎င်းတို့အား အပြန်လိုက် တစ်ညီတည်း ချန်ပစ်ခဲ့လတ္တံ့။</p>
၁၀၇။	<p>لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾</p> <p>ထို၌ ကောက်ကျစ်မှုကို မြင်ရမည်မဟုတ် ကွေပတ်သယောင်လည်း မရှိချေ။</p>
၁၀၈။	<p>يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾</p> <p>ထိုနေ့ကာလ၌ ကောက်ကျစ်မှုမရှိသော ဖိတ်ခေါ်သူ၏ နောက်သို့လိုက်ကြ၍၊ ကရုဏာရှင်၏ရှေ့၌ ကျိုးငဲ့သော-တိုးညှင်းသော အသံတို့ကိုသာ ကြားရလတ္တံ့။</p>
၁၀၉။	<p>يَوْمَئِذٍ لَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾</p> <p>ထိုနေ့ကာလ၌၊ ကရုဏာရှင် အလိုတူခွင့်ပြုသော၊ ပြောဆိုမှုကို ကျေနပ်မှုရှိသော သူမှအပ အခြားသူ၏ အမျှဝေပေးခြင်းသည် အကျိုးထူးမည် မဟုတ်။</p>
၁၁၀။	<p>يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١٠﴾</p> <p>အရှင်သည် သူတို့ကိုယ်တိုင် အသိ ငုံ့ခြင်း မရှိသော သူတို့၏ လက်ရှိ ရှေ့မှောက် သင်တို့နောက်ကို သိနေတော်မူ၏။</p>
၁၁၁။	<p>وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾</p> <p>နိစ္စ၊ ခုဝ ဖြစ်တော်မူသော အရှင်၏ ရှေ့၌ မျက်နှာအားလုံး အဝိုးသေနေလတ္တံ့။ အဝိဇ္ဇာထုပ်ကို သယ်ရသူသည် မုချ စိတ်ပျက်ကျဆုံးရလေပြီ။</p>
၁၁၂။	<p>وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾</p> <p>ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး၌ ကျင့်ကြံသူ၊ ထို-ယုံကြည်ချက်ရှိသူသည် အဝိဇ္ဇာသင့်ခြင်းနှင့် အကျိုးဆက်အတွက် စိတ်နုနေရန် မလိုချေ။” ဟု ဖြစ်၏။</p>
၁၁၃။	<p>وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾</p> <p>ဤသို့ ငါသည် ၎င်းကို အာရဗီဘာသာ ကုန်အာန်အဖြစ် ချမှတ်ပေး၍၊ ကတိတော်များကို ထပ်တလဲလဲရှင်းပြခြင်းမှာ သူတို့အတို့ စည်းစောင့်နိုင်အံ့မှာ သို့မဟုတ် သူတို့အား သတိတရားရှိရန် ဆင့်ပြန်နိုင်တို့ရာ ဖြစ်၏။^{၆၉၇}</p>
၁၁၄။	<p>فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾</p>

(၆၉၇) ဤသုတ်တော်တွင် “ပြောပြနိုင်တို့ရာ” ဟု ဘာသာပြန်သော စကားလုံးမှာ **حدث** ကို ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤသုတ်တော်အရ ကိုယ် တော်မှပာမ္မဒ် ဆင့်ပြန်ခဲ့သော **ဟဒီးဆ်တော်များ ဆိုသည်မှာ** ကျမ်းမြတ်ကုန်အာန်ပါ ဒေသနာများသာ ဖြစ်ပေသည်။ ကျမ်းတော်ပါ သွန်သင်ချက်နှင့် မကိုက်ညီသော၊ မအပ်စပ်သော အဆိုအမိန့် မျိုးစုံကို ကိုယ်တော်မှပာမ္မဒ်က ပြောဆို သွန်သင်ခဲ့သည်ဟု ယူမှတ်ခြင်းကို ကျမ်းမြတ်ကုန်အာန်က လက်မခံချေ။

	အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အရှင်သခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ပရမတ္ထသစ္စာ ဖြစ်တော်မူ၏။ သင့်အား ဆုံးဖြတ်ပေးသော အာရုံစုာန် မတိုင်မှီ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်၌ အလျှင်မလိုနှင့်၊ “တပည့်တော်အား ပညာတိုးစေတော်မူပါ ကံကြမ္မာရှင်”ဟု ဆုတောင်းလော့။
၁၁၅။	وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿ ရှေ့အလျှင်က ငါသည် အာဒံအား မုချ ပဋိညာဉ်ထားခဲ့၏။ သို့သော် သူသည် မေ့နေ၏။ သူ့၌ ဆုံးဖြတ်ချက် မတွေ့ရချေ။ ^{၆၉}
၁၁၆။ ☆ ၂၃၄	وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿ ငါက နိမိတ်ဆောင်တို့အား “အာဒံကို ဦးချကြလော့”ဟု မိန့်၏။ ရှေးရိုးစွဲမှအပ ဦးချကြ၏။ သူသည် ဖီဆန်၏။ ^{၇၀}
၁၁၇။	فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ﴿ ငါက မိန့်သည်မှာ “အေ အာဒံ၊ ဤသည် သင်နှင့် သင့် စုဖွဲ့ဖော်အား စည်းဖောက်သူ ဖြစ်၏။ သင်တို့အား ဥယျာဉ်တုံမှ မမောင်းထုတ်စေလင့်၊ သို့မဟုတ်က ကံဆိုးရနိုင်၏။
၁၁၈။ ☆ ၇၂၂	إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿ ကောန်ပင် - ထို၌ သင့်အတွက် ငတ်မွတ်ခြင်း မရှိ၊ ဗလာလက်မဲ့ မဖြစ်စေရ။ ^{၇၁}
၁၁၉။	وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ ﴿ ကောန်ပင် - ထို၌ သင့်အတွက် ရေဆာခြင်း မရှိ၊ နေပူလောင်ခြင်းလည်း မဖြစ်စေရ”ဟု ဖြစ်၏။
၁၂၀။ ☆ ၂၃၅	فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ﴿ မကောင်းဆိုးဝါးက သူ့အား တီးတိုးလှုံဆော်၍ “အို အာဒံ၊ အစဉ်ထာဝရ အစစ်အဆေးမရှိ အာဏာပိုင်သော အပင်ကို ^{၇၂} ညွှန်ရမည်လော”ဟု ဆို၏။
၁၂၁။ ☆ ၇၂၂	فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لهُمَا سَؤَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ﴿ သူတို့သည် ထိုမှ စားသုံးကြ၏။ သို့ဖြင့် ရှေ့တင်၌ သူတို့၏အရှက်များ ပေါ်သွားတော့၏။ သူတို့သည် ဥယျာဉ်မှ သစ်ရွက်များဖြင့် သူတို့ကိုယ်သူတို့ စတင်ဖုံးအုပ်ကြလေ၏။ ^{၇၃} အာဒံသည် သူ့ကံကြမ္မာရှင်အား အာခံမိ၍၊ တိမ်းပါးရ၏။
၁၂၂။	ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿ တဖန်၊ သူ့ကံကြမ္မာရှင်သည် သူ့အား ပြန်ရွေးချယ်လျက်၊ သင်ပုန်းချေပေး၍၊ သူ့အား လမ်းညွှန်ပေး၏။
၁၂၃။	قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ﴿ အရှင် မိန့်သည်မှာ “အားလုံး ဆင်းသွားကြလော့၊ သင်တို့မှ အချို့သည် အချို့အတွက် စည်းဖောက်သူများ ဖြစ်စေလော့။ ငါ၏ လမ်းညွှန်ချက်များ သင့်တို့ထံသို့ ပေးရောက်စေမည်၊ ငါ၏ လမ်းညွှန်ချက်ကို လိုက်နာသူသည် အပါယ်ရောက်မည်မဟုတ် ကံဆိုးရမည် မဟုတ်။
၁၂၄။	وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَىٰ ﴿ ငါ၏ သတိပေးတရားတော်အား ဘောင်ကန့်ထားသူသည်၊ ရပ်တည်ရမည့် နေ့၌ ကောန်ပင် သူ့အတွက် ကျဉ်းမြောင်း

(၆၉) ဤသုတ်တော်တွင် အာဒံသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကတိပညတ်ကို အာခံသည်ဟု ဆိုခြင်း မရှိချေ။ သူသည် မေ့နေသည် ဟုသာ ဆိုပေသည်။ ထိုကတိကို သူသည် ပြန်လည် ပြင်ဆင်ခြင်းလည်း မဟုတ်ချေ။

	သော ဘဝဖြင့် အကန်းအဖြစ် စုစည်းခံရလတ္တံ့”ဟု ဖြစ်၏။
၁၂၅။	<p>قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾</p> <p>သူက “ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်သည် အမြင်ရှိခဲ့ပါလျက်၊ အဘယ်ကြောင့် အကန်းအဖြစ် စုစည်းခံရပါသနည်း”ဟု ဆိုသော်-</p>
၁၂၆။	<p>قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا كَذَلِكَ الْيَوْمِ تُنْسَى ﴿١٢٦﴾</p> <p>အရှင်က “ယင်းမှာ သင့်အား ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများကို ပေးအပ်၏။ ထို့နောက် ၎င်းတို့ကို မေ့ပစ်၏။ ဤနေ့၌ သင့်အား ထိုသို့ မေ့ပစ်ခံရစေပြီ”ဟု မိန့်၏။</p>
၁၂၇။	<p>وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾</p> <p>ငါသည် အလွဲသုံးစားလုပ်သူများ၊ သူ့ကံကြမ္မာရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများကို မယုံကြည်သူများကို ယင်းသို့ အစားပေး တော်မူ၏။ နောင်ဘဝ၏ ဝင့်ကြေးသည် ပိုမိုပြင်းထန်၏။ တည်တံ့၏။</p>
၁၂၈။ ကျမ်း စာဒ်	<p>أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْفُرُوقِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى ﴿١٢٨﴾</p> <p>၎င်းသည်- မြို့ရွာများမှ သွားလာ၍ အခြေချခဲ့ကြသော သူတို့မတိုင်မီ မျိုးဆက်ပေါင်းမည်မျှကို တိမ်ကောစေခဲ့ကြောင်း မညွှန်ပြလေသလော။ ဧကန်ပင် ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် ရှိသူများ အတွက် ဤ၌ သက်သေလက္ခဏာ ရှိနေ၏။</p>
၁၂၉။	<p>وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾</p> <p>တွန်းအားတစ်ခုအတွက် သတ်မှတ်ကာလ အချိန်ရှိပြီးဟု သင့်ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ ဓမ္မတော်ရှိသည် မဟုတ်တုံလော။</p>
၁၃၀။	<p>فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾</p> <p>သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့၏ ပြောဆိုမှုများကို သည်းခံလော့။ သင့်ကံကြမ္မာရှင်အား နေမထွက်မှီနှင့် နေမဝင်မှီ၌ ရည်သန်စူးစိုက် ဦးထိပ်ထားလော့။ ညအချိန်များနှင့် နေ့ မျက်ခြည်ဆုံးချိန်များ၌ သင့်အား ကျေနပ်နှစ်သက်အံ့ငှာ ဦးထိပ်ထားလော့။</p>
၁၃၁။ မျက် စောင်း မထိုး	<p>وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾</p> <p>သူတို့အနက်မှ အစုဖွဲ့များ၏ ချမ်းမြေ့စရာများထံ အသင်၏ မျက်လုံးအား မတိုးရွှေစေလော့။ သူတို့အား စမ်းသပ်ရန် အတွက် လောကီ ဘဝ၏ ဆွဲဆောင်မှု ဖြစ်၏။ သင့်ကံကြမ္မာရှင်၏ ရိက္ခာထောက်ခံခြင်းသည် ပိုမိုကောင်းမြတ်၏။ တည်တံ့ခြင်းရှိ၏။</p>
၁၃၂။ ☆၂၃	<p>وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾</p> <p>သင့်ပိုင်းတော်သားတို့အပေါ် မေတ္တာတရားဖြင့်* ညွှန်ကြားလော့။ ထိုအပေါ်တွင် သည်းခံကြစေလော့။ ငါသည် ရိက္ခာ တောင်းခြင်းမရှိ၊ ငါကသာ ရိက္ခာထောက်တော်မူ၏။ စည်းစောင့်မှု အတွက် ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည် ရှိ၏။</p>
၁၃၃။	<p>وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوْلَمِ تَأْتِيهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾</p> <p>သူတို့က “သူ့ကံကြမ္မာရှင်၏ ထံမှ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အဘယ်ကြောင့် သုတ်ဒေသနာတစ်ပါး မပေးအပ်ခဲ့သနည်း”ဟု ဆိုကြ၏။ ရှေး ပရပိုက်များတွင်ပါသည့် ရှင်းလင်းချက်များကို သူတို့အား ပေးရောက်စေပြီ မဟုတ်တုံလော။^{၆၉၉}</p>

(၆၉၉) ဤကျမ်းတော်သည် ရှေးပထမကျမ်းများတွင် ငုပ်လျှိုးနေသော ရှင်းလင်းချက်များကို တင်ပြသော ကျမ်း ဖြစ်ကြောင်း ဤသုတ်တော်က ရှင်းလင်းစွာ ဆိုထားပေသည်။

၁၃၄။	<p>وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَا هُم بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَنْ نُنزِلَ وَنُحْزَىٰ ﴿</p> <p>ဤရှေ့အလျှင် သူတို့အား ဝင့်ကြွေးသင့် တိမ်ကောစေခဲ့လျှင် “အို ကံကြမ္မာရှင်၊ တပည့်တော်တို့ နိမ့်ပါးခြင်း အရှက်ကွဲခြင်း၏ ရှေ့အလျှင် အရှင့် သုတ်ဒေသနာများကို တပည့်တော်တို့ လိုက်နာစေရန်၊ တပည့်တော်တို့ထံသို့ ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင် တစ်ပါးကို အဘယ်ကြောင့် မစေပို့ခဲ့သနည်း!” ဟု ဆိုကြလတ္တံ့။</p>
၁၃၅။	<p>قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَن أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿</p> <p>ဟောလော့ “အားလုံးကိုယ်စီ စောင့်ကြည့်နေကြ၏။ ထို့ကြောင့် စောင့်ကြည့်နေကြလော့၊ မည်သူ့ ပေါင်းဖော်များက ပုံစံကျပြီး လမ်းစဉ်၌ ရှိ၏၊ မည်သူက လမ်းညွှန်မှန်၌ ရှိ၏ ဆိုသည်ကို သိလာကြရလတ္တံ့။”</p>